

2

“ ၃၇၃၁၀၁-စီမံချက်မှုပါန ” ဝန်ဆောင်ရွက်သူ

፩፻፲፭/፭ የ፪/፩/፩፭፭ እንደዚ

နောက်တွင် မြန်မာရှိသူများ ပေါ်လေ့ရှိခဲ့ပါ၏ အကြောင်းအရာ ဖြစ်ပါသည်။

မြန်မာရှိသူများ ပေါ်လေ့ရှိခဲ့ပါသည်။

မြန်မာရှိသူများ ပေါ်လေ့ရှိခဲ့ပါသည်။

ଓଡ଼ିଆ-ପ୍ରକାଶନ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ବୈଜ୍ୟବାଳ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ

କୁଳାଙ୍ଗନିମ୍ବା ପ୍ରାଚୀନତାରେ ମହିମାନାଙ୍କୁ ଦିଲ୍ଲିରେ ପାଇଲା

ეს გულ-გრილობა კვლავ დაუბრუხდა
და ყმაწვილურმა ლაშობამ სულისამ
ისევ თავი იჩინა (1351. 1352).
რაც ვსთ ქვით, საკვაოდ მიგვაჩნია,
რომ მკითხველისათვის გვეჩვენებინა
პოემის მთავარი დედა-აზრი. როლო
დამატებაში მკითხველი იძოვის გან-
საკუთრებით სანტერესო აღგილე-
ბის განმარტებას, როგორც კონკრე-
ტულ ისე აბსტრაქტულ სიტყვა-აზ-
რების ასნას. ახლა კი საჭიროდა
ვსთვლით ცოტა-რამ თვით პოეტის
ლიერო სასწავლებელ ის და აგრეტვე
ტბეთისა, გრემისა და იყალთოს მო-
ნასტრებში; შემდეგ იმ დროების ჩვე-
ულების თანახმად განსასწავლებლად
გაუგზავნიათ ათინაში, ოლიმპს და
იერუსამეთში. იქიდან დაბრუნებულს
დაუწერია შესხმა წმიდანად აღიარე-
ბულ თამარ მეფისა (1184—1212),
რომლის მეფობაში საესებით ფრთა
გაშალო საქართველოს პოლ ტიკურ-
მა სიძლიერემ და მწერლობაც უშა-
ლლებად განვითარდა. ამისთვის შო-
რის მომავალი თაობით კი იყო აღირები
მოთამ თავარე-უცყვე უკავშირის და
ცოლად კი ერთი ვინმე მისი ულირსი
ქალი შეურთავს.

შესახებაცა გსთქვათ, ოუდცა, უზდა
გამოვტყდეთ, რომ მის შესახებ უფ-
რო ნაკლები ისტორიული ცნობებია
დარჩენილი, ვიდრო შექსპირის შესა-
ხებ. რუსთაველს, როგორც სჩანს,
უნდა ეცხოვროს 1172 და 1216
წლებს შეუ. მისი სახელი შოთა წარ-
მომდგარია აშოთასაგან. აშოთა
კერძს არმაზს (არმუზდი) ერქვა და
შემთხვევითა გვხდება მეოთხმეტე
და მეცმიერე საუკუნეთა ქრისტიანუ-
ში. სიტყვა რუსთაველი ნიშავს
რუსთავის მცხოვრებს; ერთი რუს-
თავი სამოვლელ-მთავრო კათედრა
იყო, ხოლო მეორე რუსთავი სოფე-
ლია, სადაც შოთა დაიბადა, რაღაც
თვითონა სწერს თავის თავზე—მესხი
ვარ, რუსთავისა დაბისაო; ასე რომ
პოეტი დაბადებულია რუსთავში,

თა ღიდებიულის და კეთილ გვირევი-
ნოსნის ბრწყინვალე სასახლის მო-
ლარეთ-უხუცესად დაუნიშნავსთ. ამ-
ბობენ, რომ მისი საშობლო სო-
ფელი ჯამაგირის მაგიერ მის-
თვის სამკვიდრებლად უბოძებიათო.
ტფილისის სასინოდო კანტორის არ-
ქივში დაცულია ერთი საბუთი 1190
(?) წლისა, ხელ-მოწერილი შოთას
მიერ, როგორც მოლარეთ-უხუცე-
სისა; ამ ცროს შოთა სრულდებით ყმა-
წვილი უნდა ყოფილიყო, თუ მართლა-
1172 წ., დაიბადა. ზეპირგადმოცემავე
მოგვითხოვთ, რომ შოთას უიმედოთ
ჰყავიებია თამარ-მეფის და მიზეზით
ჯვარის მონასტერში (იერუსამეთში)
ბერიად შემდგარა. ამ მონასტერში
იყოთა. შიგ მოხსენებულია „დავი-
ერთ სვეტზე დახატულ სურათის თა-
თის“ ქარზე (1574). სიმღერა, რო-
გზე შემდეგი წარწერა დარჩენილი:
მელიც შეიძლება ებრაელთ შემოე-

